

# New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street  
Sudbury, Ontario  
P3C 4C4

**25.12.2022 – Jouluaamu**

*Nyt Betlehemiin!*

Tekstit

Psalmi Ps. 98:1 – 4

1. lukukappale Jes. 9:1 – 6

2. lukukappale Room. 1:2 – 4

Evankeliumi Luuk. 2:1 – 20

Esirukouksissamme: Leena, Eero, Ron, Ruth, Marilyn.

Muistamme: Leo Kiima 95v.

Eino Antero Jokela 89v



Sinä annat elämän ja sinä kutsut meidät pois, kun päiviemme määrä on täysi. Olet luvannut olla läsnä myös elämämme viimeisessä hetkessä. Kiitämme sinua armosta ja rakkaudesta, jota olet osoittanut poisnukkuneille. Me kiitämme kaikesta hyvästä, mitä heidän kauttaan annoit meille. Uskomme nyt heidät sinun haltuusi: ota heidät luoksesi. Ole lähellä surevia omaisia ja lohduta heitä ylösnousemuksen ja iankaikkisen elämän toivolla. Auta meitä kohtaamaan oma kuolemamme Kristukseen turvautuen. Aamen.

## Tulevia tapahtumia

23.12. 2022 – 8.1.2023 toimistot kiinni

Ke 28.12

klo 14 – 17 Pr. Rautiainen ja perhe **Regent St.**

Su 1.1

klo 10.00 Messu † **Voima**

klo 11.30 Engl. jumalanpalvelus † **Regent St.**

**Psalmi:** Ps. 98:1 – 4

Laulakaa Herralle uusi laulu! Hän on tehnyt ihmeellisiä tekoja. Hänen oikea kätensä, hänen pyhä voimansa on tuonut voiton. Herra näytti, että hän on meidän pelastajamme, hän osoitti vanhurskautensa kansojen nähden. Hän muisti Israelin kansaa, osoitti jälleen laupeutensa ja uskollisuutensa. Maan ääretkin saivat tietää, että Jumalamme pelasti meidät. Maa, kohota Herralle riemuhuuto! Iloitkaa ja riemuitkaa, laulakaa ja soittakaa!

**1. lukukappale:** Jes. 9:1 – 6

Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus. Sinä teet runsaaksi riemun, annat suuren ilon. He iloitsevat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan. Ikeen, joka painaa heidän hartioitaan, valjaat, jotka painavat olkapäitä, ja heidän käskijänsä sauvan sinä murskaat, niin kuin murskasit Midianin vallan. Ja kaikki taistelulenttiä tallanneet saappaat, kaikki veren tahrimat vaatteet poltetaan, ne joutuvat tulen ruoaksi. Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas. Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan. Oikeus ja vanhurskaus on sen perustus ja tuki nyt ja aina. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin pyhä kiivaus.

**2. lukukappale:** Room. 1:2 – 4

Julistamani evankeliumi, jonka Jumala on profeettojensa suulla edeltäpäin luvannut pyhissä kirjoituksissa, on sanoma hänen Pojastaan. Inhimillisen syntyperänsä puolelta hän oli Daavidin jälkeläinen; pyhyden Hengen puolelta hän oli Jumalan Poika, jolla on valta, ylösnousemuksessa tähän asemaan asetettu. Hän on Jeesus Kristus, meidän Herramme.

**Evankeliumi:** Luuk. 2:1 – 20

*Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.*

*Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.*

*Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään*

*seisoi Herran enkeli ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänä on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.” Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:*

*- Jumalan on kunnia korkeuksissa,  
maan päällä rauha*

*ihmisillä, joita hän rakastaa. Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: ”Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti.” He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. Kaikki, jotka kuulivat paimenten sanat, olivat ihmeissään. Mutta Maria kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkisteli sitä.*

*Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.*

## **Saarna Pastori Johanna Porkola**

Sosiaalisessamediassa, internetissä, on kiertänyt tänä vuonna yksi seimikuva. Jotakin hyvää sielläkin joskus kiertää. Itseasiassa paljonkin hyvää kristillistä lähetystyötä tehdään sosiaalisessa mediassa, johon nykynuorilla on niin hyvä ote. Seimikuvassa näytetään kaikki henkilöt jakeita he olivat nimenomaan sosiaaliselta statukseltaan. Kun vapahtajamme Jeesus syntyi tähän maailmaan vähän yli 2000 vuotta sitten, paikalla oli ennen kaikkea eläimiä. Aika moni meistä on joskus käynyt navetassa. Sieltä siellä varmaan haisi. Paikalla oli työmiehiä, ei niin kovin korkeastikoulutettuja. Siellä oli ulkomaalaisia ja vääräuskoisia. Lapsi syntyi vieläpä vanhemmille jotka eivät olleet mitenkään erityisiä, ihan tavallisia. Englanniksi heitä kutsutaan kuvassa *nobody*. Pidetään tämä mielessä, kun meistä jokainen tulee omana itsenään, ei niin mitenkään erityisenä ja jopa vähän haikealla mielellä Jeesuksen seimen ääreen. Sille seimelle ovat kutsuttuja kaikki, erityisesti ne jotka eivät ole mitään, tai jopa toisten hyljeksimät.

Aina kun kuulemme kyseisen evankeliumin. Olipa se sitten uusi tai vanha käännös, kuka milläkin kotikielellään sen kuulee, se sävähdyttää yhtä kaikki. Mietin mikä siinä nyt niin järisyttää. Onhan minut kasvatettu länsimaisen ajattelun, tieteen ja tutkimuksen lapsena asennoitumaan kaikkeen kriittisesti. Etsin todistuksia ja tutkin arkeologisia tuloksia. Etsin tekstin aukkopaiikat ja ristiriidat. Minun tulisi saada aukotonta todistusaineistoa kyseisen tekstin todenmukaisuudesta. Onko tämä todella tapahtunut vai onko se vain satua ja tarinaa. Ehkä joku siellä penkissä myös miettii silloin tällöin tällä tavalla.

Onhan tarina aivan älytön, miksi tämän ihmiskunnan pelastaja syntyisi noin, sanoisinko alkeellisesti, jotenkin kummasti. Keskellä roomalaisen byrokratian oikkua, matkalla jostakin jonnekin ja vieläpä aasilla. Entäs jos synnytyksessä olisi ollut komplikaatioita, näin ehkä joku synnyttänyt miettii. Miksi raahata raskaana oleva nainen mukana, kun sen kuulema olisi voinut tehdä muutenkin. Yksi selitys tietysti voisi olla, että Joosef piti vaimostaan. Joosef halusi pitää vaimonsa lähellä. Ja jos aikaisempaa on uskominen, hän kantoi jotakin aivan ihmeellistä lasta, kätkeytyä toivoa, Israelin kansan luvattua messiasta. Mutta pakko myöntää, tarina on outo. Lapsen todistajaksi kutsutaan paimenia, varmaankin lukutaidottomia, jotka eivät pysty kirjoittamaan näkemäänsä historiankirjaan. Ja kuten aikaisemmin viittasin tuohon kuvaan, eivät he olleet tässä työhierakiassa mitenkään korkealla. Mutta kuitenkin juuri nuo paimenet saavat meidät liikuttumaan. Nuo ihanat paimenet.

Ajatella, jos olisi itse tuolla kedolla, tai pikemminkin olisi itse arkipäiväisessä työssäni hieman uneliaasti ja väsyneenä suorittamassa velvollisuutta. Kuva pimeässä nuokkuvista työmiehistä sopii hyvin siihen kuvaan joka aikaisemmin on meille piirretty vaikkapa isäntäänsä odottavien palvelijoiden tai morsiusneitojen kertomuksissa Valvomisen sunnuntaina. Nämä työmiehet olivat työssä, kuitenkin valmiina heräämään isännän tuloon, josta enkeli ilmoittaa. Ilmoitus olisi ollut varmaan järkevämpää tehdä jossakin suuresti kansoitettulla paikkakunnalla. Mutta ei, Jumala valitsi heidät, ja heille näytettiin Taivasten valtakunta.

Jesaja puhuu kansasta, joka vaeltaa pimeässä ja kuoleman varjon maassa. Se ei ole jotain menneisyyttä. Me edelleen olemme siellä. Rehkimme toivottomina ja itkemme maailman toivottomuutta. Olemme kuin tuo muinainen Israelin kansa vailla todellista kotia, vailla pyhimmän temppeylimme, Jeesuksen läsnäoloa. Ajatella, jos silloin jokin tällainen Jumalan enkeli herättäisi. Eikö se olisi ihmeellistä? Etenkin kun tietää tuon toivon jo saaneen vastauksensa.

Jotakin sellaista voi tapahtua edelleen ja uudelleen. Ei Jeesuksen kutsu Jumalan luo ole menneisyyttä, jotakin mitä luemme Raamatusta. Jumala kutsuu ihmisiä luokseen arkisesta elämästä ja elää heidän kanssaan aivan heidän arkisessa toiminnassaan. Nuo paimenetkin, eivät

he jääneet Jeesuksen seimen äärelle asumaan ja ihmettelemään. Pölvästelemään hyvää tuuriaan, ei. He palasivat takaisin, jatkoivat omaa matkaansa ja omaa työtään. Kuitenkin kiittäen ja ylistäen. Millainen kuoro se onkaan mahtanut olla! Kenties he etsivät karanneet lampaansa sieltä ja täältä ja jatkoivat arkeaan, mutta heillä oli kerrottavaa. Heillä oli ilo sydämessä, heillä oli toivo. Heille oli Herran valtakunta näytetty, juuri heidät oli kutsuttu messiaan syntymän todistajiksi. Ihan tavalliset, ihan arkiset ihmiset, ei kuninkaat ja poliitikot. Tällainen Jumala meille tulee todeksi joka joulu. Sitä me olemme täällä todistamassa ja todeksi elämässä.

Olen suunnattoman iloinen nähdessäni täällä näin monta ihmistä joille joulu on totta. Ei niinkään järjen tasolla, vaan sydämessä, jotenkin selittämättömästi ja salaisestikin. Ehkä vain traditionakin. Ajatella, tässä maailmassa, tällaisessa maailman menossa. Kyllä Jumala on ihmeellinen. Me emme kuitenkaan jää tähän joulun lämpimään. Me emme vietä joulua joka päivä, juhli ja avaa paketteja, vaikka joku joululaulu sitä haikailee. Me lähdemme tästä arkeen. Juhlimme hetken, sillä Joulun aika ei ole vielä ohi, se kestää loppiaiseen, tulen siitä kyllä muistuttamaan vielä. Mutta me jaksamme eteenpäin, koska me olemme saaneet hieman levähtää. Olemme levähtäneet Jeesuksen seimen valossa. Meille on muistutettu, että me olemme saaneet suuren ilon ja me jaksamme elää ikuisen elämän toivossa kaikesta huolimatta päivästä toiseen, mutta kuitenkin yhden päivän kerrallaan. Hyvää Joulua ystäväni. Aamen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.  
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike  
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa [www.nhlc.ca](http://www.nhlc.ca)  
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: [office@nhlc.ca](mailto:office@nhlc.ca) Verkkosivu: [nhlc.ca](http://nhlc.ca)  
Facebookissa: New Hope Lutheran Church  
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury